

- 2) Er det tilstrækkeligt til at fritage luftfartsselskabet for pligten til at udbetale kompensation i henhold til artikel 5, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser, sammenholdt med 14. betragtning til denne forordning, at det sandsynliggøres, at arbejdstagernes strejke udgør en usædvanlig omstændighed, som ikke kunne have været undgået, selv om luftfartsselskabet faktisk havde truffet alle forholdsregler, som det med rimelighed kunne træffe, eller skal dette bevises?

⁽¹⁾ EUT 2004, L 46, s. 1.

Sag anlagt den 18. august 2017 — Europa-Kommissionen mod Republikken Slovenien

(Sag C-506/17)

(2017/C 357/08)

Processprog: slovensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved E. Sanfrutos Cano og M. Žebre, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Slovenien

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Slovenien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 14, litra b), i direktiv 1999/31/EF, idet den ikke for hvert af følgende deponeringsanlæg: Dragonja, Dvori, Rakek — Pretržje, Bukovžlak — Cinkarna, Suhadole, Lokovica, Mislinjska Dobrava, Izola, Mozelj, Dolga Poljana, Dolga vas, Jelšane, Volče, Stara gora, Stara vas, Dogoše, Mala gora, Tuncovec — steklarna, Tuncovec — OKP, og Bočna — Podhom har vedtaget de nødvendige foranstaltninger i henhold til det nævnte direktivs artikel 7, litra g), og artikel 13 med henblik på snarest muligt at nedlukke de deponeringsanlæg, som ikke har opnået godkendelse til at fortsætte driften i henhold til direktivets artikel 8.
- Det fastslås, at Republikken Slovenien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 14, litra c), i direktiv 1999/31/EF, idet den ikke for deponeringsanlægget Ostri Vrh har vedtaget de nødvendige foranstaltninger vedrørende godkendelse af de nødvendige arbejder og fastsættelse af en overgangsperiode med henblik på fuld gennemførelse af overgangsplanen og med henblik på at opnå forenelighed med kravene i direktiv 1999/31/EF, bortset fra kravene i bilag I, punkt 1, senest otte år efter den i direktivets artikel 18, stk. 1, nævnte dato.
- Republikken Slovenien tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

1. I henhold til artikel 14 i direktiv 1999/31/EF (herefter »direktivet«) skal medlemsstaterne sikre, at bestående deponeringsanlæg — dvs. de »deponeringsanlæg, som allerede [var] godkendt eller i drift på tidspunktet for dette direktivs gennemførelse«, dvs. den 16. juli 2001 (i Sloveniens tilfælde den 1.5.2004, datoen for tiltrædelsen til EU) — vurderes i lyset af de i direktivet fastsatte krav med henblik på, at de på grundlag af disse vurderinger enten nedlukkes snarest muligt eller bringes i overensstemmelse med kravene i direktivet inden udløbet af den otteårige overgangsperiode, der udløb den 16. juli 2009. Denne frist gælder ligeledes for Slovenien, der i denne henseende ikke i henhold til tiltrædelsestraktaten kan påberåbe sig ret til en gennemførelsesperiode.
2. På grundlag af Republikken Sloveniens erklæringer under den administrative procedure, og henset til de slovenske administrative myndigheders afgørelser, sådan som de fremgår af de forskellige tilladelser til drift under nedlukningsproceduren og efterbehandlingen, har Kommissionen med rette udledt, at nedlukningen for så vidt angår syv deponeringsanlæg (Mislinjska Dobrava, Volče, Izola, Dragonja, Dvori, Mozelj og Tuncovec — OKP), endnu ikke er afsluttet, og den har derfor konkluderet, at Republikken Slovenien endnu ikke har opfyldt sine forpligtelser i henhold til direktivets artikel 14, litra b), hvad angår disse deponeringsanlæg.

3. På grundlag af samtlige tilgængelige oplysninger og henset til Republikken Sloveniens erklæringer under den administrative procedure samt i mangel af beviser for det modsatte fremgår det, at fem deponeringsanlæg (Bočna — Podhom, Dogoše, Mala gora, Tuncovec — steklarna og Stara vas) endnu ikke er omfattet af en endelig afgørelse om nedlukning i henhold til kravet i direktivets artikel 14, litra b), sammenholdt med dette direktivs artikel 13, litra b), til trods for Republikken Sloveniens erklæringer om, at nedlukningen stort set er afsluttet. Det er derfor Kommissionens opfattelse, at Republikken Slovenien ligeledes for så vidt angår disse fem deponeringsanlæg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktivets artikel 14, litra b).
 4. På grundlag af samtlige tilgængelige oplysninger og henset til Republikken Sloveniens erklæringer under den administrative procedure samt i mangel af beviser for det modsatte fremgår det, at otte deponeringsanlæg (Dolga vas, Jelšane, Stara gora, Rakek — Pretržje, Lokovica, Dolga Poljana, Bukovžlak-Cinkarna og Suhadole) endnu ikke er omfattet af en endelig afgørelse om nedlukning i henhold til kravet i direktivets artikel 14, litra b), sammenholdt med dette direktivs artikel 13, litra b), og at nedlukningen fortsat er i gang. Det er derfor Kommissionens opfattelse, at Republikken Slovenien ligeledes for så vidt angår disse fem deponeringsanlæg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktivets artikel 14, litra b).
 5. Republikken Slovenien har ikke på noget tidspunkt (frem til anlæggelsen af nærværende søgsmål) fremlagt bevis for, at der inden udløbet af fristen for besvarelse af den begrundede udtalelse er blevet udstedt en miljøtilladelse til deponeringsanlægget Ostri Vrh med henblik på fortsættelse af driften, hvilket ville have gjort det muligt for denne medlemsstat at opfylde sine forpligtelser i henhold til artikel 14, litra c). Kommissionen har endvidere konstateret, at det af den efterfølgende tilladelse til drift under nedlukningsproceduren og efterbehandlingen fremgår, at nedlukningen stadig er i gang og forventes afsluttet den 30. maj 2019, hvilket indebærer, at Republikken Slovenien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til direktivets artikel 14.
-